

МОТИВИ

**към решение № 1323 от 21.03.2023 г. по н.а.х.д. № 2513/2023 г. на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-и състав.**

От Софийска районна прокуратура (СРП) е направено предложение по реда на чл. 375 от НПК обвиняемият Л. Р. М., ЕГН *****, да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание „глоба“ по чл. 78а от НК за престъпление по чл. чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, във вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, изразяващо се в това, че на 12.05.2021 г., около 17:00 ч. в гр. хххх, на бул. „С.“, на около 30 метра преди кръстовището с бул. „Васил Левски“, при управление на моторно превозно средство - автобус марка „хххх“, модел „ххххххх“, с рег. № хххххххх, нарушил правилата за движение по пътищата, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП), а именно чл.132, т. 2 от ЗДвП: „При превозване на пътници водачът е длъжен: .... по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване“, като не осигурил безопасното превозване на пътниците и задействал спирачната система на автобуса с аварийен режим на спиране, при което в салона на автобуса паднал пътникът А.К.П., ЕГН *****, като по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на лявата бедрена кост, което довело до трайно затруднение движенията на левия долен крайник за срок повече от 30 дни.

В открито съдебно заседание СРП, редовно призована, не изпраща представител.

Защитникът на обвиняемия моли доверителят му да бъде признат за виновен по повдигнатото обвинение и да му бъде определено административно наказание „глоба“ в минимален размер, като същевременно да не бъде налагано предвиденото в закона наказание „лишаване от право да управлява МПС“.

Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-и състав, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна, следното:

Обвиняемият Л. Р. М. е роден на хххххх г. в гр. хххх, българин, с българско гражданство, женен, неосъждан, средно образование, трудово ангажиран, с адрес в гр. хххх, ж.к. „Х.С.“, бл. ХХХХ, ЕГН *****.

На 12.05.2021 г., около 17:00 ч., обвиняемият Л. Р. М. управлявал моторно превозно средство - автобус марка „хххх“, модел „ххххххх“, с рег. № хххххххх в гр. хххх, на бул. „С.“, с посока на движение от ул. „Г. С. Раковски“ към бул. „Ген. Данаил Николаев“. След като потеглил от спирка на масовия градски транспорт, обвиняемият М. предприел ххххевра смяна на пътната лента на движение - от дясна в средна такава, като се движел със

скорост от около 20 км/ч. В процеса на движение и на около 30 метра преди кръстовището с бул. „Васил Левски“ и на разстояние от 4 до 6 метра вляво от десния бордюр по посока на движението на автобуса, неустановен лек автомобил, движещ се в лява пътна лента, предприел ххххевра навлизане в съседна пътна лента като преминал в средната такава в платното за движение, без да засича управлявания от обвиняемия М. автобус марка „хххх“, модел ”хххххххх“, с рег. № хххххххххх, като около три секунди се движил пред него, след което предприел плавно спиране. Междувременно и по същото време водачът на автобуса - обвиняемият М., без основателна причина предприел аварийно спиране в нарушение на чл. 132, т. 2 от ЗДвП: *„При превозване на пътници водачът е длъжен: .... по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване.“*. В резултат на последното на пътниците, намиращи се в автобуса, въздействала инерционна сила в посока, съвпадаща с посоката на движение на автобуса. По това време пострадалият А.П. бил правостоящ в автобуса, като се държал за метална тръба, предназначена за целта. Възникналата инерционна сила предизвикала политване на тялото му напред, завъртяла го около металната тръба, вследствие на което последният паднал върху пода на автобуса, като при падането се ударил с глава в предпазното стъкло до втора врата на автобуса, което се счупило.

Обвиняемият Л. М. преустановил движението на автобус марка „хххх“, модел ”хххххххх“, с рег. № хххххххххх и отишъл при пострадалия, за да провери състоянието му.

На място пристигнал екип на ЦСМП, като свидетелят П. бил откаран в УМБАЛ „Царица Йоана ИСУЛ“, където бил прегледан и настанен за лечение.

В резултат от реализираното пътно – транспортно произшествие пострадалият А.К.П. получил травматични увреждания, както следва - счупване на лявата бедрена кост, което реализирало медико - биологичния квалифициращ признак „трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок повече от 30 дни“.

Причина за настъпилото пътно-транспортно произшествие (ПТП), в резултат от което А.К.П. получил посочената травма, са субективните действия на водача на МПС Л. Р. М., който при превозване на пътници и по време на движение не осигурил всички условия за безопасното им превозване и предприел задействие на спирачната система на управлявания от него автобус в аварийен режим на спиране.

Гореописаната фактическа обстановка е изводима при анализа и съпоставката на събраните по делото доказателствени източници:

Гласни доказателствени средства - показанията на свидетеля А.К.П. /л. 28 – 29 ДП/; показанията на свидетеля Е.А. П.а (л.24 – 25 ДП), показанията на свидетеля Р.Т. П.а (л.102 ДП).

Писмени доказателства - констативен протокол за ПТП с пострадали

лица № К 194 /л. 14 ДП/; епикризи и болнични листове за А.К.П. /л. 70 -74 ДП/, препис извлечение от акт за смърт, удостоверение за наследници, удостоверение за родствени връзки (л. 55 – 57 ДП);

Писмени доказателствени средства - протоколи за оглед на местопроизшествие, ведно със скица и фотоалбум /л. 15 - 23 ДП/;

както и съдебно-медицинска експертиза на труп (СМЕ) /л. 36 - 43 ДП/; комплексна видео и автотехническа експертиза /л. 45 - 52 ДП/, комплексна медико – автотехническа експертиза (лист 102 – 104 ДП), допълнителна комплексна медико – автотехническа експертиза (лист 128 – 131 от ДП).

Според настоящия съдебен състав, събраните доказателства позволяват в пълнота правилно да бъдат изяснени относимите към предмета на доказване по делото обстоятелства. Същите в тяхната съвкупност допринасят за установяване на значимите факти от предмета на доказване по делото, а именно - време, място, механизъм и авторство на деянието.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите А.К.П., Е.А. П.а и показанията на свидетеля Р.Т. П.а, тъй като те не съдържат съществени неясноти или противоречия и достоверността им не се опровергава, нито на собствено основание (поради вътрешни противоречия или неясноти), нито се изключва от други доказателства по делото. Анализът на тези доказателствени източници, отделно и съвкупно с останалия доказателствен материал, сочи несъмнено времето, мястото и механизма на инкриминираното деяние. Изложеното от свидетеля П., че процесното ПТП е настъпило именно на 12.05.2021 г., около 17:00 часа, в гр. xxxx на бул. „С.“, на около 30 метра преди кръстовището с бул. „Васил Левски“, както и механизмът на процесното деяние, а именно, че обвиняемият предприел аварийно спиране без да осигури всички условия за безопасното превозване на пътниците в автобус марка „xxxx“, модел ”xxxxxxx“, с рег. № xxxxxxxx, вследствие на което последвало падане на пътника П. върху пода на автобуса, като при падането се ударил с глава в предпазното стъкло до втора врата на автобуса, което се счупило, напълно се подкрепя от останалия доказателствен материал, като това се установява и от приложения фотоалбум към протокола за оглед на местопроизшествието. Съдът кредитира показанията на тези свидетели изцяло и постави същите в основата на доказателствените си изводи, като доколкото липсват противоречия в тях, последните не се нуждаят от отделно обсъждане.

От приложения по делото констативен протокол за процесното ПТП се установява, че същото е настъпило между автобус марка „xxxx“, модел ”xxxxxxx“, с рег. № xxxxxxxx и пътника А.К.П.. Изрично е посочено, че автобус марка „xxxx“, модел ”xxxxxxx“, с рег. № xxxxxxxx бил управляван от обвиняемия Л. Р. М. по време на настъпване на процесното ПТП.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава и от приложения в досъдебното производство - протокол за оглед на местопроизшествие, изготвен непосредствено след инкриминираното деяние, както и от

фотоалбум към него, видно от който е заснето процесното МПС, както и щетите по него. Протоколът е изготвен съгласно изискванията на чл. 129 от НПК, поради което същият следва да бъде кредитиран от настоящата инстанция, по отношение на установените правнозначими факти.

Съдът кредитира и представените по делото писмени доказателства относно физическото състояние на пострадалия, вследствие ПТП, като видно от приложената Епикриза от Клиника по ортопедия и травматология на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Царица Йоана ИСУЛ“ ЕАД, свидетелят П. е бил с поставена диагноза – пертрохантерно счупване, открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, Фемур; Епикриза от МБДПЛР „Сердика“ – ООД, видно от която свидетелят П. е бил с поставена диагноза – счупване на бедро.

По делото е назначена СМЕ, която съдът кредитира изцяло, доколкото заключението е изготвено от компетентни вещи лица, които са провели обективно и задълбочено изследване, въз основа на доказателствата по делото. Съгласно депозираното заключение на СМЕ, в резултат от процесното ПТП пострадалият А.К.П. е получил следните травматични увреждания: счупване на лявата бедрена кост. Посочено е, че счупването на лявата бедрена кост е реализирало медикобиологичния признак трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок повече от 30 дни.

При съвкупния анализ на доказателствата по делото се установява, че механизмът на въпросното ПТП кореспондира с описания такъв в постановлението на представителя на държавното обвинение. За установяване на точния начин на настъпване на произшествието по делото са назначени и изготвени комплексна видео автотехническа експертиза и допълнителна комплексна видео автотехническа експертиза, вещите лица по които са провели обективно и задълбочено изследване, въз основа на доказателствата по делото.

Въз основа на експертните изследвания съдът приема, че мястото на ПТП съвпада с посоченото на л. 47 ДП от вещите лица, а именно - ПТП е настъпило по широчина на платното за движение на бул. „С.“ на около 4 до 6 м вляво от десния бордюр по посока на движението на автобуса и по дължина на платното за движение на около 30 метра преди кръстовището с бул. „Васил Левски“ в средната пътна лента на бул. „С.“. Съгласно заключенията, скоростта на движение на автобуса в момента на ПТП е била около 20 км/ч., а възникналата инерционна сила, която е въздействала върху тялото на пътника в момента на аварийното спиране на автобуса е била около 38 кг. В експертните заключения е описан детайлно механизмът на настъпване на произшествието, който съдът изцяло възприема. Друг съществен извод на експертите, който се споделя от съда, е този, че от техническа гледна точка, причината за настъпване на ПТП са субективните действия на водача със системите на управление на автобус марка „xxxx“, модел „xxxxxxx“, с рег. № xxxxxxxx, който е задействал спирачната система на автобуса в аварийен

режим, от което пътникът е паднал върху пода на салона, въпреки че е имал възможност да предотврати ПТП като не задейства спирачната система на автобуса с аварийен режим, а да намали скоростта със служебно спиране.

В допълнение следва да се посочи, че описаният от вещите лица извод относно механизма на настъпване на процесното ПТП е изводим и при анализ на гласните и писмените доказателства по делото, както и предвид протокола за оглед на местопроизшествие. По делото липсват доказателства, които да опровергават възприетия извод относно начина на реализиране на въпросното ПТП, както и такива, които да опровергават извода, че описаните по-горе травматични увреждания при пострадалия се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие.

От справката за съдимост за обвиняемия се установява, че същият е неосъждан.

Настоящият съдебен състав приема, че установените по делото факти имат следното правно отражение:

С осъществените действия на 12.05.2021 г. обвиняемият Л. Р. М. е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „б”, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК. Касае се за престъпление, с извършването на което се засягат обществените отношения, свързани с осигуряване на сигурността в транспорта. Субект на това престъпление може да е всяко наказателноотговорно лице.

От обективна страна на 12.05.2021 г., около 17:00 ч. гр. xxxx, на бул. „С.”, на около 30 метра преди кръстовището с бул. „Васил Левски”, при управление на моторно превозно средство - автобус марка „xxxx”, модел ”xxxxxxx”, с рег. № xxxxxxxx, с посока на движение от ул. „Г.С.Раковски” към бул. „Ген. Данаил Николаев”, обвиняемият Л. Р. М. нарушил правилата за движение по пътищата, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП), а именно чл.132, т. 2 от ЗДвП: „При превозване на пътници водачът е длъжен: .... по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване.”, като не осигурил безопасното превозване на пътниците и задействал спирачната система на автобуса с аварийен режим на спиране, при което в салона на автобуса паднал пътникът А.К.П., ЕГН *****, на който по непредпазливост причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на лявата бедрена кост, довело до трайно затруднение движенията на левия долен крайник за срок повече от 30 дни.

От субективна страна, деянието е извършено при форма на вина несъзнавана непредпазливост по чл. 11, ал. 3, пр. 1 от НК, тъй като обвиняемият не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. В конкретния случай обвиняемият не е предвиждал, че с действията си ще причини настъпването на вредоносния резултат, но е бил длъжен и е могъл да стори това. Извод за психичното отношение на дееца спрямо извършеното деяние съдът формира въз основа на установените обективни данни за обвиняемия, който като

правоспособен водач на МПС от обществения градски транспорт е имал задължението да предвиди, че с поведението си може да стане причина за настъпване на ПТП, по-конкретно – като не осигури всички условия за безопасното превозване на пътниците и задейства спирачната система на автобуса в аварийен режим на спиране, но не е предвидил това.

Действайки по описания начин, при управление на МПС обвиняемият М. е нарушил правилата за движение, като по непредпазливост е допуснал причиняването на средна телесна повреда на пострадалия А.К.П. и с това си поведение е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „б”, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК.

Обвиняемият Л. Р. М. е имал както достигната психофизическа зрялост да възприеме и отрази в съзнанието си значението на своята постъпка и да не я допуска, така и необходимите познания (житейски, а и специални) относно противоправността на своята постъпка, като въпреки това е предприел процесното аварийно спиране при несъобразяване на законовите изисквания за това.

По вида и размера на наказанието:

Съдът прецени, че са налице предпоставките на чл. 78а, ал. 1 от НК за освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност. За извършеното от него непредпазливо престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б”, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК законът предвижда възможност за налагане на наказание „лишаване от свобода“ за срок до три години или „пробация“.

Обвиняемият Л. Р. М. не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК. От деянието не са настъпили съставомерни имуществени вреди и не е налице и някое от изключенията по чл. 78а, ал. 7 от НК. Всички тези съображения категорично мотивираха настоящия съдебен състав да приеме, че не съществува пречка за освобождаването на обвиняемия от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“.

При определяне на размера на глобата съдът прие като смекчаващи обстоятелства добрите характеристични данни на обвиняемия, както и трудовата му ангажираност. Поради това и с оглед съвкупната преценка на данните за личността на обвиняемия, съдът приема, че глоба в минимален размер от 1000 /хиляда/ лева е справедлива и достатъчна, за да му повлияе в насока да спазва установените в страната закони и да не върши престъпления, като в същото време не би представлявала прекомерна намеса в неговата правна сфера.

Съдът прецени, че на основание чл. 78а, ал. 4 от НК на обвиняемия не следва да се наложи административното наказание „лишаване от право да управлява МПС“, тъй като това би било по-сериозно ограничение на правата му, отколкото същото е необходимо за постигане целите на чл. 36 НК.

Доколкото съдът намери, че обвиняемият Л. Р. М. е виновен в

извършване на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „б”, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, то на основание чл. 189, ал. 3 от НПК го осъди да заплати направените по делото разноси в размер на 668,70 (шестстотин шестдесет и осем лева и седемдесет стотинки) лева, платими по сметка на СДВР.

На основание чл. 190, ал. 2 от НПК съдът осъди обвиняемия Л. Р. М. да заплати и сумата от 5 (пет) лева, платима по сметка на СРС, за служебно издаване на един брой изпълнителен лист.

Мотивиран от изложеното от фактическо и правно естество, съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: